

var min pointe også, at når vi imødekommer dem, som stiller krav om, at vi skal tage hensyn til deres religion, så imødekommer vi faktisk de forkerte, for vi burde netop imødekomme dem, som er moderate, og som ønsker at leve verdsligt, og så kan deres religion være en privat sag; dem skal vi jo netop imødekomme. Og når man opretter sådan nogle ting her på f.eks. uddannelsesinstitutioner, så imødekommer man de forkerte, og det er jo en problemstilling.

Så jeg vil bare igen spørge: Hvad skal jeg svare på de her henvendelser, når jeg får dem? For Dansk Folkeparti er jo så at sige det eneste parti, der f.eks. siger, at det måske ikke er sådan en god idé med sådan et bederum på en uddannelsesinstitution. Altså, hvad skal jeg svare de borgere, der henvender sig?

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

For det første mener jeg med hensyn til bederum på en bestemt institution at det er fuldstændig oplagt, at det er den institution, som, ud fra hvordan vi bedst får fremmet værdier om ligestilling, respekt for hinanden og ingen tvang, beslutter, om det sker med et bederum eller uden et bederum. Jeg ved ikke, hvordan det er på Syddansk Universitet, men det ved de på Syddansk Universitet.

Kl. 15.00

For det andet vil jeg sige, at når hr. Martin Henriksen siger: Så ved vi, hvad tørklædet kan føre til, så er det ikke rigtigt. Det, som vi ved, er, hvad tvang kan føre til.

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Jeg har jo haft utrolig ondt af hr. Jørgen Arbo-Bæhr de sidste dage, hvor man har set, hvordan han har snoet sig som en ål i mudder for at svare på alle de der forfærdelige spørgsmål om Asmaa Abdol-Hamid. Jeg vil sige, at hr. Jørgen Arbo-Bæhr ikke har gjort det ret godt. Det efterlader et indtryk af en mand, de slet, slet ikke har hjertet med i det her, og det kan jeg egentlig godt forstå.

Hvis man skal sige noget positivt om Enhedslisten, så er det vel egentlig, at den blev startet som et opgør, har jeg forstået, med den sorte reaktion, og det synes jeg da er en positiv tankegang. Så vælger man altså nu en folketingskandidat, som er indbegrebet af den sorteste sorte

reaktion, og som får Indre Missions stifter, Vilhelm Beck, til at ligne en cancandanserinde. Det er der, vi er ude nu. Hvordan har Enhedslisten det egentlig med hele den her sag? Jeg vil spørge hr. Jørgen Arbo-Bæhr: Hvor er hjertet i den her sag?

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Hjertet sidder altid til venstre, også hos mig.

Og jeg vil godt sige, at når hr. Søren Espersen nu snakker om den sorteste reaktion, så har vi ingen folketingskandidater eller folketingsmedlemmer i Enhedslisten, som ikke klart har taget afstand fra dødsstraf, som ikke klart har tilsluttet sig ligestilling mellem homoseksuelle og andre med andre seksuelle orienteringer, og som ikke klart har sagt, at de går ind for fri abort, for nu at nævne nogle af de emner, som har været oppe i den her debat.

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Nå, så lad os blive hos Vilhelm Beck, Indre Missions stifter, og Asmaa Abdol-Hamid og tale lidt om hænderne over dynen, når man sover. Lad os tale om ja til en fundamentalistisk tro, om ja til religiøs underkastelse, om nej til sex inden ægteskabet, om nej til onani, om nej til kvindelige prædikanter, om nej til registrerede partnerskaber. Skal det nu være Enhedslistens politik, når Asmaa bliver valgt til Folketinget? Og er hr. Jørgen Arbo-Bæhr så også med til sammen med de andre Enhedslistefolk at stemme ja til sådan noget pladder som det her? Hvordan har hr. Jørgen Arbo-Bæhr det med sådan noget som det her?

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Medlemmer af Enhedslistens seksuelle tilbøjeligheder, så længe de holder sig inden for lovens rammer, er ikke noget, Enhedslisten bestemmer. De er den enkeltes frihedsrettighed, uanset om det drejer sig om sex før ægteskabet, eller hvad det ellers kan være, vi snakker om. Men det er klart, at politiske emner er Enhedslistens område. Et politisk emne som ja til homoseksuelles ret til registreret partnerskab er et emne, som man skal gå ind for, hvis man er kandidat for Enhedslisten, og det går Asmaa Abdol-Hamid også ind for.